

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO-543548-I/06/MK

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, 31/01/2008r.

Pan
Mirosław Drzewiecki
Minister Sportu i Turystyki

Ministerstwo Sportu i Turystyki
ul. Senatorska 14
00-921 Warszawa

Wielce Szanowny Panie Ministrze

Uprzejmie informuję, iż do Rzecznika Praw Obywatelskich nadal zwracają się byli reprezentanci Polski na igrzyskach paraolimpijskich sprzed 1992 r. z prośbą o interwencję w związku z wyłączeniem tej grupy sportowców z kręgu beneficjentów świadczenia, o którym mowa w art. 23 b ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. *o kulturze fizycznej* (Dz.U. z 2001 r. nr 81, poz. 889 ze zm.), dodanym przez ustawę z dnia 8 września 2006 r. (Dz.U. nr 208, poz. 1531). Wobec powyższego, pozwalam sobie ponownie zwrócić uwagę na niniejszą sprawę. Liczę, że dzięki zainteresowaniu Pana Ministra możliwe będzie uwzględnienie wniosków obywateli w tym zakresie.

Zgodnie z treścią przepisów powołanego artykułu do świadczenia z budżetu państwa uprawnieni są reprezentanci Polski na zimowych lub letnich igrzyskach paraolimpijskich, którzy:

- 1) od 1992 r. zdobyli co najmniej jeden medal paraolimpijski,
- 2) ukończyli 40 rok życia,
- 3) nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym,
- 4) mają obywatelstwo polskie,
- 5) mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 6) nie byli karani za przestępstwo popełnione umyślnie.

Wobec dokonanego podziału historii igrzysk paraolimpijskich na dwa okresy, udział w zawodach tylko w drugim okresie, tj. od 1992 r., daje podstawę do ubiegania się o świadczenie. Igrzyska paraolimpijskie w pierwszym okresie uznano bowiem za nie wyczerpujące kryterium konkurencyjności. Informacje, które zostały zawarte

w przedstawionym na mój wniosek stanowisku Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego z dnia 12 czerwca 2007 r. mogą jednak stanowić przesłankę uzasadniającą rewizję przyjętych ustaleń.

W świetle wskazanej oraz innych opinii, które uzyskałem w toku prowadzenia sprawy wydaje się nie pozostawiać wątpliwości, że charakter igrzysk paraolimpijskich zarówno przed, jak i po 1992 r. wykazuje wiele cech wspólnych, przesądzających o występowaniu cechy relewantnej u zainteresowanych podmiotów, co winno skutkować ich równym traktowaniem przez prawodawcę. Obecnie obowiązujące przepisy wydają się zatem naruszać zasadę równego traktowania wyrażoną w art. 32 Konstytucji. Należy zaznaczyć, że prezentowany pogląd nie jest odosobniony, o czym świadczy wniosek Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie art. 23 b ustawy *o kulturze fizycznej* w zakresie, w jakim pomija sportowców niepełnosprawnych, zdobywców medali na igrzyskach paraolimpijskich sprzed 1992 r. z art. 2 i art. 32 ust. 1 Konstytucji (sygn. K 11/07).

Jednocześnie uprzejmie informuję, że niniejsza sprawa była przedmiotem spotkania Rzecznika Praw Obywatelskich z Ministrem Sportu w dniu 27 lipca 2007 r. oraz kolejnego wystąpienia z dnia 31 października 2007 r. Nie otrzymałem jednak dotąd informacji, czy resort podjął odpowiednie działania oraz na jakim etapie znajdują się ewentualne prace w tym zakresie.

Wobec powyższego, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. *o Rzeczniku Praw Obywatelskich* (Dz.U. z 2001 r., nr 14, poz. 147 z późn. zm.), uprzejmie proszę Pana Ministra o rozważanie przedmiotowej sprawy i przedstawienie zajętego stanowiska. Ufam, że stan nierównego traktowania zostanie usunięty zanim wydane zostanie orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego. Wcześniejsze wprowadzenie oczekiwanych zmian może przyczynić się do wzrostu tak potrzebnego zaufania do władz państwowych i stanowionego prawa.

Łączę wyrazy szacunku

/-/ Janusz Kochanowski